

Prima instanță - Judecătoria Cahul, sediul Central (jud. : I. Corlenco)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Cahul (jud. : R. Petrov, N. Bondarenco, T. Berdilă)

ÎNCHEIERE

6 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Voinschi Ivan,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Voinschi Ivan
intervenienți accesorii de partea reclamantului Voinscaia Vasilisa, Voinschii Roman,
Voinschii Edgard, Voinscaia Angela împotriva Svetlanei Ceban, intervenienți
accesorii Ceban Valentina, Agenția Servicii Publice, Inspekția de Stat în Construcții
„Sud” privind remedierea construcției neautorizate,

împotriva deciziei din 20 martie 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a admis
apelul declarat de Ceban Svetlana, casată hotărârea din 9 octombrie 2018 a
Judecătoriei Cahul, sediul Central și emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 16 mai 2017, Voinschi Ivan s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de
chemare în judecată împotriva Svetlanei Ceban privind remedierea construcției
neautorizate.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a reiterat că, Boremecicova Elena,
locuitoarea or. Taraclia str. Gogoli 9, permanent i-a persecutat familia, motiv din care
Comitetul executiv Taraclia a izolat-o de familia reclamantului prin instalarea intrării
în imobil prin spatele clădirii și a fost stabilit modul de folosință a apartamentului.

În acest sens la 20 februarie 1995 a fost emisă decizia din 16 martie 1995 și
schema coordonată de arhitectural șef.

Boremecicova Elena nu a locuit în acel apartament, deoarece permanent a locuit
în vecinătate, în casa părinților ei.

Reclamantul a indicat că, în anul 1995 familia sa a privatizat apartamentul nr.7 de
pe str. Gogoli din or. Taraclia, fapt confirmat prin certificatul de privatizare a
apartamentului nr.01-02-185 din 2 decembrie 2015, iar Boremecicova Elena a
privatizat apartamentul nr.9 în baza contractului de vânzare - cumpărare din
04.03.1997.

În temeiul hotărârii Judecătoriei Ceadâr-Lunga, în ordinea art.70 Cod de
procedură civilă, Ceban Svetlana a fost recunoscută succesorul legal al Elenei
Boremecicova.

La 10 noiembrie 2016, Ceban Svetlana a ignorat decizia Comitetului executiv Taraclia prin care a fost stabilit modul de folosire a apartamentelor și ignorând toate preîntâmpinările, samavolnic și fără acordul reclamantului, fără autorizație a intervenit în structura de bază a casei. Astfel, în orice moment poate duce prăbușirea sau deteriorarea întregii case prin instalarea ușii în apartamentul feciorului ei Ceban Samir din casa nr.7 de pe str. Gogol din or. Taraclia în locul nepotrivit (alături de intrarea în apartamentul său).

Reclamantul a invocat că în acest mod pârâta a schimbat modul de folosire a bunului imobil, stabilit de Comitetului executiv Taraclia din 16 martie 1995.

Pentru acțiunile samovolnice, Ceban Svetlana a fost trasă la răspundere contravențională prin hotărârea din 20 ianuarie 2017, fiind stabilit că ultima nu a avut certificat urbanism pentru proiectare și până în prezent nu l-a obținut.

La 3 mai 2017, a aflat despre faptul că Ceban Svetlana a legalizat intervenția neautorizată în structura construcției, contrar normelor legale.

Reclamantul a solicitat anularea legalizării intervenției samovolnice în structura construcției, obligarea de a remedia intervenția neautorizată prin readucerea bunului imobil în poziția inițială conform schemei anexate la Dispoziția Comitetului executiv Taraclia din 16 martie 1995 nr. 3/14/2.

Prin încheierea protocolară din 5 septembrie 2017 a Judecătoriei Cahul a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Inspecția de Stat în Construcții „Sud”.

Prin încheierile din 12 aprilie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Voinscaia Vasilisa, Voinschii Roman, Voinschii Edgard și Voinscaia Angela.

Prin hotărârea din 9 octombrie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central cererea de chemare în judecată depusă de Voinschi Ivan a fost admisă.

S-a anulat legalitatea intervenției samovolnice în structura construcție.

S-a obligat Ceban Svetlana de a remedia intervenția neautorizată prin readucerea bunului imobil în poziția inițială.

S-a obligat Ceban Svetlana să instaleze intrarea în apartamentul ei conform schemei anexate la Dispoziția Comitetului executiv Taraclia din 16 martie 1995, nr. 3/14/2.

Nefiind de acord cu hotărârea din 9 octombrie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central la 11 octombrie 2018, Ceban Svetlana a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 20 martie 2019 a Curții de Apel Cahul a fost admis apelul declarat de către Ceban Svetlana, s-a casat hotărârea din 9 octombrie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care :

Cererea de chemare în judecată depusă de cererea de chemare în judecată depusă de Voinschi Ivan intervenienți accesorii de partea reclamantului Voinscaia Vasilisa, Voinschii Roman, Voinschii Edgard, Voinscaia Angela împotriva Svetlanei Ceban, intervenienți accesorii Ceban Valentina, Agenția Servicii Publice, Inspecția de Stat în Construcții „Sud” privind remedierea construcției neautorizate, s-a respins ca nefondată.

Pentru a decide astfel instanța de apel a conchis că, Ceban Svetlana legal a efectuat lucrări de reconstrucție a casei din or. Taraclia, str. Gogol, prin tăierea

peretelui la locul geamului, cu instalarea ușii de intrare în fața principală a casei de locuit în lipsa certificatului de urbanism pentru proiectare și a autorizației de construcție, nefiind obligată să posede actele date.

Prin montarea ușii de intrare în locul geamului nu a încălcat dreptul de proprietate a lui Voinschi Ivan.

La 10 iunie 2019, Voinschi Ivan a declarat recurs împotriva deciziei din 20 martie 2019 a Curții de Apel Cahul solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 9 octombrie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

În motivare a indicat că, instanța de apel a aplicat greșit normele de drept material.

Indică că concluziile instanței de apel sunt contradictorii, fiind dată o apreciere arbitrară probelor prezentate din dosar și a circumstanțelor relevante speței.

Instanța de apel nu a analizat detaliat circumstanțele de fapt, nu a elucidat pe deplin probele care dovedesc situația reală creată și că din motivul acțiunilor întreprinse de către familia Ceban se permite o ingerință asupra dreptului de proprietate. Prin acțiunile întreprinse aceasta a schimbat aspectul casei.

În opinia recurentului instanța de apel nu a examinat corect pricina și nu a dat o apreciere justă probelor administrate în cadrul judecării cauzei în fond, iar decizia instanței de apel relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Cahul a pronunțat dispozitivul deciziei la 20 martie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scisorii de comunicare instanța de apel a expediat copia deciziei motivate participanților la proces la 9 aprilie 2019.

Cererea de recurs a fost declarată la 10 iunie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 7 octombrie 2019 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f. d. 224 Vol. II), fiind recepționat de către Agenția Servicii Publice, Ceban Svetlana, Ceban Valentina și Inspekția Teritorial în Construcții „Sud” potrivit avizelor de recepție (f. d. 225-228 Vol. II)

La 29 octombrie 2019, Direcția Supraveghere Tehnică Sud a depus referință asupra recursului, solicitând respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4)

Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu

privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Voinschi Ivan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Voinschi Ivan.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari